

This week our Torah reading continues with the final speech Moses gave to the children of Israel on the east side of the Jordan. As יהוה's (Yahwey) special nation, they are preparing to enter the land that has been promised to them. Most of these second generation Israelites have never known anything other than life in the desert (bamidbar), so it is critical that they be taught the importance of and the extreme necessity of keeping the commandments of יהוה that pertain to living in the land. The Almighty is fully capable of defeating the enemies in the land and caring for their needs, but only IF they do things HIS way. Moses is very aware that the tendency will be for them to forget what he has told them to remember and will do his best to present the consequences.

The name of our Torah portion comes from the first verse, and has raised the curiosity of commentators for hundreds of years:

Devarim 7:12 “ Then it shall come to pass, because (ekev - עֵקֶב) you listen (shema - שְׁמָעוּ) to these judgments, and keep and do them, that יהוה your Elohim will keep with you the covenant and the mercy which He swore to your fathers.

King James and NIV translate עֵקֶב differently:

Devarim 7:12 Wherefore it shall come to pass, if (ekev - עֵקֶב) ye hearken to these judgments...

Ekev (עֵקֶב) is still an unusual Hebrew word to use in this context, as the Torah uses other Hebrew words for both words, “because” and “if”. Quite literally, ekev (עֵקֶב) means “heel”. Therefore you could say that the blessings of Yah come on the “heels” of our listening/obedience (shema).

Jewish commentator James Stone Goodman points to the usage of ekev in Psalms 89:51 where it speaks of “on the heels (ekev) of the Messiah” as referring to the last generation before the Messiah. That “heel” generation contains the weight of every generation prior to it...every word said, every mitsvah (commandment) performed, contributes in some way to the coming of the Messiah. That generation is therefore pointed to in Devarim 7:12 as the generation who will “shema” to the instructions of יהוה.

It is also interesting to point out the appearance of a stand-alone aleph/tav (אֵת) in this same verse:

..... יהוה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֵת **Devarim 7:12**

As we have discussed previously, the stand-alone aleph/

Deze week gaat onze Thoralezing verder met de laatste toespraak van Mozes aan de kinderen van Israël aan de oostzijde van de Jordaan. Als יהוה's (Yahwey) speciale natie, treffen zij voorbereidingen om het land in te gaan dat aan hen is beloofd. De meesten van deze tweede generatie Israëlieten hebben nooit iets gekend buiten het leven in de woestijn (bamidbar), zodat het zeer ernstig is dat hen het belang van en de extreme noodzaak wordt onderwezen om de geboden van יהוה te houden die tot het leven in het land behoort. De Almachtige is helemaal in staat om de vijanden in het land te verslaan en in hun behoeften te voorzien, maar slechts IN-DIEN zij de dingen op ZIJN manier doen. Mozes is zich er zeer van bewust dat de tendens voor hen zal zijn om te vergeten wat hij hen heeft gezegd om zich te herinneren en zal zijn best doen om hen de gevolgen te laten zien.

De naam van ons Thoragedeelte komt uit het eerste vers, en heeft honderden jaren de nieuwsgierigheid van commentators gewekt:

Devarim 7:12 Dan zal het gaan gebeuren, omdat (ekev - עֵקֶב) u luistert (shema - שְׁמָעוּ) naar deze oordelen, en ze houdt en doet, dat יהוה uw Elohim met u het verbond en de genade zal houden die Hij aan uw vaders zwoor.

De NBV en Willibrord vertalen עֵקֶב anders:

Devarim 7:12 Wanneer (ekev - עֵקֶב) u zich gehoorzaam houdt aan deze voorschriften zal de ... (NBV). *Wanneer* (ekev - עֵקֶב) u aan deze bepalingen gehoor geeft en ze nauwgezet volbrengt, dan zal (WV-'95)

Ekev (עֵקֶב) blijft in deze context een ongebruikelijk Hebraeëus woord vermits de Thora voor beide woorden, “omdat” en “wanneer”, andere Hebraeëuwse woorden heeft. Vrij letterlijk betekent ekev (עֵקֶב) “hiel”. Daarom zou je kunnen zeggen dat de zegen van Yah op de “hielen” van ons luisteren/gehoorzaamheid (shema) komt.

De Joodse commentator James Stone Goodman verwijst naar het gebruik van ekev in Psalm 89:51 waar het spreekt van “op de hielen (ekev) van de Messiah” als verwijzend naar de laatste generatie vóór Messiah. Die “hiel” generatie bevat het gewicht van elke generatie die eraan voorafgaat ... elk gesproken woord, elke gedane mitsvah (gebod), draagt in zekere zin bij tot de komst van Messiah. Naar die generatie wordt daarom ook in Devarim 7:12 verwezen, als de generatie die zal “shema” naar de instructies van יהוה.

Het is ook interessant om op de aanwezigheid van een alleenstaande aleph/tav (אֵת) in ditzelfde vers te wijzen:

..... יהוה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֵת **Devarim 7:12**

Zoals wij eerder hebben besproken, verschijnt de alleen-

tav appears in peculiar places throughout the Hebrew Scriptures and points to the Messiah who Himself declared that He was the alpha and the omega (in Hebrew this is the aleph and the tav), the first and the last, the beginning and the end. Considering this implication, this first part of Devarim 7:12 would read – Then it shall be because you listen to Yeshua (יֵשׁוּעַ)....

If you have read through the Torah portion, then you probably noticed the repetition of the words “remember” and “forget”. Moses gives many warnings about problems that may develop as time goes on. His proactive advice for attacking these problems will be to “remember” the past in order to solve the problems of the future. Let’s take a look at some of these problems that may come up.

The first potential problem is fear or a lack of faith:

Devarim 7:17 “ If you should say in your heart, ‘These nations are greater than I; how can I dispossess them?’

To address this fear, Moses tells them to “remember” the plagues in Egypt. Being afraid is not so much an emotion, but a paralysis that results from assuming that any threat is greater than יהוה. Moses wants them to “remember” that intercession that happened in the past can be repeated by the Almighty.

Devarim 7:18 “you shall not be afraid of them, but you shall remember well what יהוה your Elohim did to Pharaoh and to all Egypt: 19 “the great trials which your eyes saw, the signs and the wonders, the mighty hand and the outstretched arm, by which יהוה your Elohim brought you out. So shall יהוה your Elohim do to all the peoples of whom you are afraid.... 21 “You shall not be terrified of them; for יהוה your Elohim, the great and awesome Elohim, is among you.

Yeshua also spoke of this principle of fearing only יהוה:

Matthew 10:28 “And do not fear those who kill the body but cannot kill the soul. But rather fear Him who is able to destroy both soul and body in hell.

The second potential problem is where there is exaggerated self-confidence that leads to pride and a failure to recognize that everything man has comes from the Almighty:

Devarim 8:12 “lest — when you have eaten and are full, and have built beautiful houses and dwell in them; 13 “and when your herds and your flocks multiply, and your silver and your gold are multiplied, and all that you have is multiplied; 14 “when your heart is lifted up, and you forget יהוה your Elohim

staande aleph/tav op eigenaardige plaatsen door Hebreeuwse Schrift en verwijst naar de Messiah die Zelf verklaarde dat Hij de alpha en de omega (in het Hebreeuws is dit de aleph en de tav), de eerste en de laatste, het begin en het eind was. Deze implicatie overwegend, kan dit eerste deel van Devarim 7:12 gelezen als – Dan zal het zijn omdat u naar Yeshua (יֵשׁוּעַ) luistert...

Als u het Thoragedeelte hebt doorgelezen, dan merkte u waarschijnlijk de herhaling van de woorden “gedenk” en “vergeet” op. Mozes geeft vele waarschuwingen over problemen die zich kunnen ontwikkelen naarmate de tijd vordert. Zijn proactieve raad om deze problemen aan te pakken zal erin bestaan het verleden “te herinneren” om de problemen van de toekomst op te lossen. Laten we kijken naar sommige van deze problemen die kunnen rijzen.

Het eerste potentiële probleem is angst of gebrek aan geloof:

Devarim 7:17 Indien gij in uw hart zou zeggen: ‘Deze naties zijn groter dan ik; hoe kan ik hen onteigenen?’

Om deze angst aan te pakken, zegt Mozes hen de plagen in Egypte “te herinneren”. Bang Zijn is niet zozeer een emotie, maar een verlamming die voortvloeit uit het veronderstellen dat eender welke bedreiging groter dan יהוה is. Mozes wil dat ze zich “herinneren” dat de tussenkomst die in het verleden gebeurde door Almachtige kan worden herhaald.

Devarim 7:18 Gij zult van hen niet bang zijn, maar gij zult u goed herinneren wat יהוה uw Elohim aan Pharaoh en aan gans Egypte deed: 19 de grote beproevingen die uw ogen zagen, de tekens en de wonderen, de machtige hand en de uitgestrekte arm, waarmee יהוה uw Elohim u uitleidde. Zo zal יהוה uw Elohim met alle volkeren doen van wie u bang bent.... 21 Gij zult door hen niet beangstigd worden; want יהוה is uw Elohim, de grote en ontzagwekkende Elohim, is onder jullie.

Yeshua sprak ook van dit principe van enkel יהוה te vrezen:

Mat. 10:28 En vrees hen niet die het lichaam doden maar de ziel niet kunnen doden. Maar vrees eerder Hem die zowel ziel als lichaam in hel kan verwoesten.

Het tweede potentiële probleem is waar er overdreven zelfvertrouwen is dat tot trots leidt en een nalaten te erkennen dat alles wat de mens heeft, van de Almachtige komt:

Devarim 8:12 opdat niet — wanneer u hebt gegeten en verzadigd bent, en mooie huizen hebt gebouwd en erin woont; 13 en wanneer uw kudden en uw vee zich vermenigvuldigen, en uw zilver en uw goud vermenigvuldigd wordt, en alles wat u hebt vermenigvuldigd wordt; 14 wanneer uw hart zich verheft, en u יהוה uw Elohim vergeet

who brought you out of the land of Egypt, from the house of bondage... 17 “then you say in your heart, ‘My power and the might of my hand have gained me this wealth.’”

The prescription for this problem is to “remember” the difficult times and to give glory to the Elohim for your prosperity:

Devarim 8:18 “And you shall remember יהוה your Elohim, for it is He who gives you power to get wealth, that He may establish His covenant which He swore to your fathers, as it is this day.

The third potential problem also stems from pride. It is when His people begin to think that they are spiritually superior to others and that they deserve to be in the land:

Devarim 9:4 “Do not think in your heart, after יהוה your Elohim has cast them out before you, saying, ‘Because of my righteousness יהוה has brought me in to possess this land’....”

For this, Moses suggests that they “remember” their own stubbornness and the unmerited favour being given to them to possess the land:

Devarim 9:5 “It is not because of your righteousness or the uprightness of your heart that you go in to possess their land, but because of the wickedness of these nations that יהוה your Elohim drives them out from before you, and that He may fulfill the word which יהוה swore to your fathers, to Abraham, Isaac, and Jacob. 6 “Therefore understand that יהוה your Elohim is not giving you this good land to possess because of your righteousness, for you are a stiff-necked people. 7 “Remember! Do not forget how you provoked יהוה your Elohim to wrath in the wilderness. From the day that you departed from the land of Egypt until you came to this place, you have been rebellious against יהוה .”

You may have noticed in these three “remembrances” Moses is taking them back to two points in their history – their slavery in Egypt and their time of wondering in the desert. Over and over again יהוה interceded on their behalf. With the hindsight of all these years, the realization came to the Israelites that what they had truly lacked during that formative period, was not food and drink, clothing and physical comfort, but rather a recognition of human dependence upon Yah and an unshakeable faith in both His ability as well as His interest to sustain and preserve them.

Today we are able to learn from and put into practice these suggestions and admonitions from Moses:

die u uit het land Egypte bracht, vanuit het huis van slavernij... 17 dan u in uw hart zegt: “Mijn kracht en de macht van mijn hand hebben me deze rijkdom bijgebracht.”

Het voorschrift voor dit probleem is de moeilijke tijden te “gedenken” en voor uw welvaart de glorie aan de Elohim te geven:

Devarim 8:18 En u zult zich יהוה uw Elohim herinneren, want het is Hij die u de macht geeft om rijkdom te verkrijgen, opdat Hij Zijn verbond kan vestigen dat Hij aan uw vaders zwoor, zoals dat vandaag is.

Het derde potentiële probleem komt ook uit trots voort. Het is wanneer Zijn volk begint te denken dat zij geestelijk superieur t.o.v. andere zijn en dat zij verdienen om in het land te zijn:

Devarim 9:4 Denk niet in uw hart, nadat יהוה uw Elohim hen vóór u heeft uitgedreven, zeggende: “Wegens mijn gerechtigheid heeft יהוה mij in het bezit van dit land gebracht”....”

Hiervoor stelt Mozes voor dat zij hun eigen koppigheid “gedenken” en de aan hen gegeven onverdiende gunst om het land te bezitten:

Devarim 9:5 Het is niet wegens uw gerechtigheid of oprechtheid van uw hart dat u ingaat om hun land te bezitten, maar wegens de verdorvenheid van deze naties dat יהוה uw Elohim hen vóór u uit verdrijft, en opdat Hij het woord kan vervullen dat יהוה aan uw vaders, aan Abraham, Isaac, en Jacob zwoor. 6 Begrijp daarom dat יהוה uw Elohim u dit goede land niet geeft om te bezitten wegens uw gerechtigheid, want u bent een hardnekkig volk. 7 Gedenk! Vergeet niet hoe u יהוה uw Elohim in de wildernis tot toorn aanzette. Van de dag dat u uit het land Egypte vertrok tot u op deze plaats kwam, bent u opstandig tegen יהוה geweest.

U kunt in deze drie “herinneringen” opgemerkt hebben dat Mozes hen meeneemt, terug naar twee punten in hun geschiedenis - hun slavernij in Egypte en hun tijd van benieuwd zijn in de woestijn. Steeds opnieuw trad יהוה ten gunste van hen op. Met de terugblik op al deze jaren, kwam voor de Israëlieten de totstandbrenging van dat wat zij tijdens die vormende periode echt niet gehad hadden, dat was niet voedsel en drank, kleding en fysiek welzijn, maar veeleer een erkenning van menselijke afhankelijkheid van Yah en een onwankelbaar vertrouwen in zowel Zijn bekwaamheid als Zijn belang om hen te ondersteunen en te bewaren.

Vandaag kunnen wij daarvan leren en deze suggesties en waarschuwingen van Mozes in praktijk brengen:

1 Corinthians 10:11 Now all these things happened to them as examples, and they were written for our admonition, upon whom the ends of the ages have come. 12 Therefore let him who thinks he stands take heed lest he fall.

The desert, or the wilderness (בְּרֵית בָּר) means the “place of the Word”. It is a lonely and dry place, and few of us have not felt we’ve been there at one time or another:

Devarim 8:2 “And you shall remember that יהוה uw Elohim led you all the way these forty years in the wilderness, to humble you and test you, to know what was in your heart, whether you would keep His commandments or not.

The test is to reveal what is in our hearts. ...and that revelation is made visible by whether or not we keep His commandments. Paul also referred to this test:

2 Corinthians 2:9 For to this end I also wrote, that I might put you to the test, whether you are obedient in all things.

Okay, let’s throw the word “forget” (shakach - שָׁכַח) into this mix now. The etymology of “forget” means “forget due to distraction or inattention”. In Devarim 8, we read that the things that distract us are our full stomachs, our beautiful homes, our jobs and our money.

According to the Theological Wordbook of the Old Testament, “forgetting” is not simply a psychological act of having a thought pass from one’s consciousness, i.e. a temporary or permanent lapse of memory. This is indicated by the frequent identification of the verb with an action:

- To “forget” יהוה Elohim, is to not keep His commandments - *Devarim 8:11* “ Beware that you do not forget יהוה your Elohim by not keeping His commandments, His judgments, and His statutes which I command you today,
- To “forget” יהוה Elohim, is to follow other gods - *Devarim 8:19* “Then it shall be, if you by any means forget יהוה your Elohim, and follow other gods, and serve them and worship them...
- To “forget” יהוה is to live in fear of harm and danger, to live fretfully and timidly - *Isaiah 51:13* And you forget יהוה your Maker, Who stretched out the heavens And laid the foundations of the earth; You have feared continually every day because of the fury of the oppressor, When he has prepared to destroy. And where is the fury of the oppressor?
- To “forget” יהוה is to live in rebellion: - *Psalms 106:13* They soon forgot His works; They did not wait for His counsel, 14 But lusted exceedingly in the wilderness, And tested Elohim in the desert. 15 And He gave them their request, But sent leanness into their soul...They forgot Elohim their Savior, Who had done great things in Egypt,

1 Kor. 10:11 Nu gebeurden al deze dingen bij hen als voorbeelden, en zij werden opgeschreven tot onze waarschuwing, op wie de einden van de tijden zijn gekomen. 12 Laat daarom hij die denkt dat hij staat oppassen opdat hij niet valt.

De woestijn, of de wildernis (בְּרֵית בָּר) betekent de “plaats van het Woord”. Het is een eenzame en droge plaats, en weinigen van ons hebben niet gevoeld dat wij daar ooit geweest zijn:

Devarim 8:2 En u zult herinneren dat יהוה uw Elohim u heel de weg leidde, deze veertig jaar in de wildernis, om u te vernederen en u te testen, om te weten wat in uw hart was, of u Zijn geboden al dan niet zou houden.

De test moet openbaren wat in onze harten is en die openbaring wordt zichtbaar gemaakt doordat wij al dan niet Zijn geboden houden. Paulus verwees ook naar deze test:

2 Kor. 2:9 Want daartoe schreef ik ook, opdat ik u zou kunnen testen, of u al dan niet in alle dingen gehoorzaam bent.

O.k., laten we nu het woord “vergeten” (shakach - שָׁכַח) hier nog aan toevoegen. De etymologie van “vergeten” betekent “vergeten t.g.v. afleiding of onoplettendheid”. In Devarim 8, lezen wij dat de dingen die ons afleiden onze volledige magen, onze mooie huizen, onze banen en ons geld zijn.

Volgens het Theologische Woordenboek van het Oude Testament, is “vergeten” niet zomaar een psychologische daad van het loslaten van een gedachte in iemands bewustzijn, d.w.z. een tijdelijke of permanente geheugenfout. Dit wordt aangegeven door het veelvuldig voorkomen van het werkwoord i.v.m. een daad:

- יהוה Elohim “vergeten”, is Zijn geboden niet houden - *Devarim 8:11* Let op dat u יהוה uw Elohim niet vergeet door Zijn geboden niet te houden, Zijn oordelen, en Zijn statuten die ik u vandaag gebied,
- יהוה Elohim “vergeten”, is andere goden volgen - *Devarim 8:19* Dan zal het zijn, indien u op om het even welke manier יהוה uw Elohim vergeet en andere goden volgt en hen dient en hen aanbidt ...
- יהוה “vergeten” is in angst voor kwaad en gevaar leven, geërgerd en bedeesd leven - *Jes. 51:13* En u vergeet יהוה uw Maker, Die de hemelen uitspreidde en de fundamenten van de aarde legde; u hebt voortdurend elke dag gevreesd wegens de woede van de onderdrukker, wanneer hij voorbereidingen heeft getroffen om te vernietigen. En waar is de woede van de onderdrukker?
- יהוה “vergeten” is in opstand leven: - *Psalms 106:13* Spoedig vergaten zij Zijn werken; zij wachtten niet op Zijn advies, 14 maar begeerden buitengewoon in de wildernis, en testten Elohim in de woestijn. 15 en Hij gaf hen hun verzoek, maar zond schraalheid in hun ziel... Zij vergaten Elohim hun Redder, Die in Egypte grote dingen had gedaan,

“Forgetting” is often associated specifically with turning away from Torah:

- **Proverbs 3:1** *My son, do not forget My Torah, But let your heart keep my commands;*
- **Hosea 4:6** *My people are destroyed for lack of knowledge. Because you have rejected knowledge, I also will reject you from being priest for Me; Because you have forgotten the Torah of your Elohim, I also will forget your children.*

So as we turn our attention back to our Parasha this week, we see the constant reminders given by Moses to “remember” to keep the commandments of the Torah in order to live in the Promised Land:

Devarim 8:1 *“Every commandment which I command you today you must be careful to observe, that you may live and multiply, and go in and possess the land of which יהוה swore to your fathers.*

“Forgetting” will bring about exile from the land, graphically portrayed in Vayikra (Leviticus):

Vayikra 18:24 ‘ Do not defile yourselves with any of these things; for by all these the nations are defiled, which I am casting out before you. 25 For the land is defiled; therefore I visit the punishment of its iniquity upon it, and the land vomits out its inhabitants.

Our commitment to and the keeping of the commandments of יהוה is the rental price for living in the Promised Land! That concept has not changed, and today as we consider returning to the land, our focus as believers should be on learning and keeping the commandments! Our obedience to Him brings Him glory when we allow it to come from our love for Him. In fact since the Garden of Eden, Yah has always been looking for a people who would love Him and would put His commandments into practice out of love and faith. Because of disobedience, Adam and Eve were exiled. Today we are living in a time of restoration and it is no coincidence that יהוה is bringing us to a knowledge of His commandments to accomplish this.

For hundreds of years, too many people have taken the Torah and turned it into a legalistic and religious yoke. They attempt to serve Him with their lips and put their own definition on how to “love Him”. Yeshua came, however, to be an example of how to fulfill Torah out of love. He told us how to display our love for Him:

John 14:21 *“He who has My commandments and keeps them, it is he who loves Me. And he who loves Me will be loved by My Father, and I will love him and manifest Myself to him.”*

So let me suggest something. It is one thing to believe in יהוה, but quite another to live with the belief in Him.

“Vergeten” wordt vaak in ’t bijzonder geassocieerd met afkeren van Thora:

- **Spr. 3:1** *Mijn zoon, vergeet Mijn Thora niet, maar laat uw hart mijn geboden houden;*
- **Hosea 4:6** *Mijn volk wordt gaat kapot bij gebrek aan kennis. Omdat u kennis hebt verworpen, zal Ik ook u verwerpen om priester voor Mij te zijn; omdat u de Thora van uw Elohim hebt vergeten, zal Ik ook uw kinderen vergeten.*

Dus als wij onze aandacht terug op onze Parasha van deze week richten, zien wij voortdurend de door Mozes gegeven herinneringen om eraan te “denken” de geboden van de Thora te houden om in het Beloofde Land te leven:

Devarim 8:1 *Elk gebod dat ik u vandaag beveel moet u zorgvuldig nakomen, opdat u kunt leven en vermenigvuldigen, en ingaan en het land bezitten waarvan יהוה aan uw vaders zwoor.*

“Vergeten” zal verbanning uit het land bewerken, dat in Vayikra (Leviticus) grafisch wordt afgebeeld:

Vayikra 18:24 *Verontreinig uzelf niet met om het even welk van deze dingen; want deze naties zijn allemaal verontreinigd, die Ik vóór u buitengooi. 25 Want het land is verontreinigd; daarom bezoek Ik daarover de straf voor zijn zondigheid, en het land braakt zijn inwoners uit.*

Ons verbinden aan en het houden van de geboden van יהוה zijn de huurprijs voor in het Beloofde Land te leven! Dat concept is niet veranderd, en als wij vandaag naar het land denken terug te keren, zou onze aandacht als gelovigen naar het leren van en het houden van de geboden moeten gaan! Onze gehoorzaamheid aan Hem brengt hem verheerlijking als wij die uit onze liefde voor Hem laten komen. In feite sinds de Tuin van Eden, heeft Yah altijd naar een volk uitgezien dat van Hem zou houden en uit liefde en geloof Zijn geboden in praktijk zou brengen. Wegens ongehoorzaamheid, werden Adam en Eva verbannen. Vandaag leven wij in een tijd van herstel en het is geen toeval dat יהוה ons naar een kennen van Zijn geboden brengt om dit te verwezenlijken.

Gedurende honderden jaren hebben teveel mensen de Thora genomen en die in een legalistisch en godsdienstig juk veranderd. Zij proberen om Hem met hun lippen te dienen en maakten hun eigen definitie van hoe van “Hem te houden”. Yeshua kwam, echter, om een voorbeeld te zijn van hoe Thora uit liefde te vervullen. Hij vertelde ons hoe onze liefde voor Hem te tonen:

Joh. 14:21 *Hij die Mijn geboden heeft en ze houdt, het is hij die van Mij houdt. En hij die van Mij houdt zal geliefd zijn door Mijn Vader, en Ik zal van hem houden en zal Mij aan hem vertonen.*

Laat me iets voorstellen. Het is één ding in יהוה te geloven, maar een heel ander om met het geloof in Hem te leven.

Living with that belief causes you to take up the yoke of the commandments and they are not burdensome:

1 John 5:3 For this is the love of Elohim, that we keep His commandments. And His commandments are not burdensome.

Now, let's recap where we've been. As our Parasha began, Moses promises the children of Israel that if they will keep יהוה's Torah, then He will reciprocate by blessing the land, its produce, and everything about the nation. However, Moses knows that many changes will come about as a result of living in the land as opposed to wandering in the desert. Therefore, in his speech he ensures them that just as יהוה has cared for their physical needs – in a miraculous manner – He will continue to provide for their needs in the Promised Land...but only on the condition that they continue to follow His Torah!

The land itself plays a key role in the developing relationship between יהוה and His people. Amen to that! How many of you have acquired a connection with the land of Israel? For those of you who have been blessed to have visited there, how many of you felt you were "home"? How many of you brought back treasured little bags of dirt, rocks, shells, leaves, or pressed flowers?

Our Parasha praises the holy land of Israel:

Devarim 8:7 "For יהוה your Elohim is bringing you into a good land, a land of brooks of water, of fountains and springs, that flow out of valleys and hills; 8 "a land of wheat and barley, of vines and fig trees and pomegranates, a land of olive oil and honey; 9 "a land in which you will eat bread without scarcity, in which you will lack nothing; a land whose stones are iron and out of whose hills you can dig copper. 10" When you have eaten and are full, then you shall bless יהוה your Elohim for the good land which He has given you.

The land of Israel is very beautiful. It is the size of New Jersey, yet it is an ever-changing landscape of mountains, hills, valleys, streams, lakes, and plains. You'll find everything there from the ski slopes of Mt. Hermon to the desert of the Negev. I think it is fascinating that the seven fruits (verse 8) for which Israel is praised are all of exceptional nutritional value. Being sort of a health nut, I have attempted to incorporate these fruits of the land into my own diet. Even the secular community labels many of these fruits as "super-foods". The first fruit listed is wheat. As a personal testimony, I grow (on my kitchen counter) and juice wheat grass which is 70% chlorophyll. Chlorophyll is the first product of light and contains more light energy than any other element (that will preach)! The health benefits of it are amazing!

Leven met dat geloof beweegt u ertoe om het juk van de geboden op te nemen en zij zijn niet zwaar:

1 Joh. 5:3 Want dit is de liefde van Elohim, dat wij Zijn geboden houden. En Zijn geboden zijn niet zwaar.

Laten we nu recapituleren waar wij gebleven zijn. Bij het begin van onze Parasha belooft Mozes de kinderen van Israël dat, als zij יהוה's Thora zullen houden, Hij dan op Zijn beurt zal reageren met het land, zijn opbrengst, en alles m.b.t. de natie te zegenen. Nochtans weet Mozes dat er veel veranderingen zullen plaatsvinden als gevolg van het leven in het land in tegenstelling tot het wandelen in de woestijn. Daarom verzekert hij hen in zijn toespraak dat net zoals יהוה - op een wonderlijke manier - voor hun fysieke behoeften gezorgd heeft, Hij in het Beloofde Land zal voortgaan met in hun behoeften te voorzien ... maar slechts op voorwaarde dat zij voortgaan met Zijn Thora te volgen!

Het land zelf speelt een belangrijke rol in de zich ontwikkelende relatie tussen יהוה en Zijn volk. Amen hierop! Hoeveel van jullie is een verbinding met het land Israël bijgebracht? Voor degenen van jullie die gezegend zijn om het bezocht te hebben, hoeveel van jullie voelden dat jullie "thuis" waren? Hoeveel van jullie brachten kleine zakken stof, rotsen, schelpen, bladeren, of gedrukte bloemen als schatten mee terug?

Onze Parasha prijst het heilige land van Israël:

Devarim 8:7 Want יהוה uw Elohim brengt u in een goed land, een land van waterbeken, van fontein en bronnen, die uit valleien en heuvels stromen; 8 een land van tarwe en gerst, van wijnstokken en vijgenbomen en granaatappels, een land van olijfolie en honing; 9 een land waarin u brood zonder schaarste zult eten, waarin u niets tekort zult hebben; een land waarvan de stenen ijzer zijn en waar u koper uit de heuvels kunt graven. 10 Wanneer u hebt gegeten en verzadigd bent, dan zult gij יהוה uw Elohim zegenen voor het goede land dat Hij u gegeven heeft.

Het land Israël is zeer mooi. Het heeft de grootte van New Jersey, nochtans is het een continu veranderend landschap van bergen, heuvels, valleien, stromen, meren, en vlaktes. U zult daar alles vinden, van de skihellingen van de berg Hermon tot de Negev woestijn. Ik denk dat het bekoorlijk is dat de zeven vruchten (vers 8) waarvoor Israël geprezen wordt, elk uitzonderlijke voedingswaarde hebben. Als een soort van gezondheidsnoot, heb ik geprobeerd om deze vruchten van het land in mijn eigen dieet op te nemen. Zelfs de seculaire gemeenschap etiketteert veel van deze vruchten als "supervoedsel". De als eerste vermelde vrucht is tarwe. Als een persoonlijke getuigenis kweek ik (door het toevoegen van sap) op mijn keuken-aanrecht kweekgras, dat voor 70% uit bladgroen bestaat. Bladgroen is het eerste voortbrengsel van licht en bevat meer lichtenergie dan welk ander element ook (als dat geen verkon-diging is!) De gezondheidsvoordelen ervan zijn ongelooflijk!

Almost every other conceivable variety of fruits and vegetables grows somewhere in Israel. This amazing fact is explained in a Midrash which teaches that subterranean channels emanate from the center of Jerusalem, the place where the Holy of Holies stood. Perhaps this is the center of the Garden of Eden, where the Tree of Life also stood. From this source, the source of all creation, these channels fan out to the whole world. This Midrash gains credibility as we read from Revelation:

Revelation 22:1 And he showed me a pure river of water of life, clear as crystal, proceeding from the throne of Yah and of the Lamb. 2 In the middle of its street, and on either side of the river, was the tree of life, which bore twelve fruits, each tree yielding its fruit every month. The leaves of the tree were for the healing of the nations.

Now the land of Egypt is also mentioned in our Torah reading:

Devarim 11:10 “For the land which you go to possess is not like the land of Egypt from which you have come, where you sowed your seed and watered it by foot, as a vegetable garden;

The land of Egypt represents all other lands, outside of Israel. Physically speaking, the main difference is in the water economy, which is the key to agriculture. In Egypt, the main source of water is the Nile. Egypt is a desert with practically no rainfall, but the waters of the Nile flow from deep within another area of Africa where melting snow from high mountains contribute to the Nile’s current. The river valley is exceptionally fertile, for the winter and spring run-off of the river leaves behind valuable nutrients. The ancient Egyptians worked hard and were able to get two or three crops out of the black earth each growing season with the help of irrigation.

What does it mean in Devarim 11:10 when it describes Egypt as a land that is “watered by foot”? This refers to the irrigation system that was developed by Egypt by digging ditches from the Nile to their fields. Using this system, an Egyptian could irrigate his field by simply using his “foot” to kick away the dirt which was blocking the flow of water. Similarly, he could also shut off the flow by using his “foot” to kick the dirt back into the ditch. In contrast to Egypt, this is how the Torah describes the Land of Israel:

Devarim 11:11 “but the land which you cross over to possess is a land of hills and valleys, which drinks water from the rain of heaven,

Unlike Egypt, Israel lacks a mighty river such as the Nile to provide it with a consistent water supply. Instead the residents are totally dependent on rainfall. For the farmer in Egypt, growing crops is less of a trial of faith. The Nile rises and falls

Bijna elke andere denkbare verscheidenheid van vruchten en groenten groeit ergens in Israël. Dit verbazende feit wordt in een Midrash verklaard die onderwijst dat de ondergrondse kanalen vanuit het centrum van Jeruzalem afkomstig zijn, de plaats waar het Heilige der Heiligen zich bevond. Misschien is dit het middelpunt van de Tuin van Eden, waar ook de Boom van het Leven stond. Vanuit deze bron, de bron van de ganse schepping, waaiëren deze kanalen uit naar de gehele wereld. Deze Midrash wint geloofwaardigheid als wij in Openbaring lezen:

Opb. 22:1 En hij toonde me een zuivere rivier van water van het leven, helder als kristal, voortgaand vanuit de troon van Yah en van het Lam. 2 In het midden van zijn straat, en aan beide kanten van de rivier, was de boom van het leven, die twaalf vruchten droeg, elke boom die elke maand zijn vrucht opbrengt. De bladeren van de boom waren voor het helen van de naties.

Nu wordt ook het land Egypte in onze Thoralezing vermeld:

Devarim 11:10 Want het land dat u gaat bezitten is niet als het land Egypte waaruit u gekomen bent, waar u uw zaad zaaide en het met de voet water gaf, als een moestuin;

Het land Egypte vertegenwoordigt alle andere landen buiten Israël. Op natuurlijk vlak zit het belangrijkste verschil in de watereconomie, die de sleutel tot landbouw is. In Egypte is de Nijl de belangrijkste bron van water. Egypte is een woestijn met praktisch geen regenval, maar de wateren van de Nijl stromen vanuit diep in een ander Afrikaans gebied waar smeltende sneeuw van hoge bergen tot de stroom van de Nijl bijdraagt. De riviervallei is uitzonderlijk vruchtbaar, want de winter en lente afvloeiing van de rivier laten waardevolle voedingsmiddelen achter. De oude Egyptenaren werkten hard en waren elk groeiseizoen in staat om twee of drie oogsten uit de zwarte aarde te halen met behulp van irrigatie.

Wat betekent het in Devarim 11:10 wanneer het Egypte beschrijft als een land dat “met de voet water wordt gegeven”? Dit verwijst naar het irrigatiesysteem dat door Egypte werd ontwikkeld door sloten van de Nijl naar hun velden te graven. Gebruikend dit systeem, kon een Egyptenaar zijn gebied irrigeren door eenvoudig zijn “voet” te gebruiken om het vuil weg te schoppen dat het stromen van water blokkeerde. Op dezelfde manier kon hij het stromen ook afsluiten door met zijn “voet” het vuil terug in de sloot te schoppen. Zo beschrijft de Thora het Land Israël, in tegenstelling tot Egypte:

Devarim 11:11 maar het land dat u oversteekt om te bezitten, is een land van heuvels en valleien, dat water drinkt van de regen van hemel,

In tegenstelling tot Egypte, heeft Israël geen machtige rivier zoals de Nijl om het van een aanhoudende watervoorziening te voorzien. In plaats daarvan zijn de ingezetenen totaal afhankelijk van regenval. Voor de landbouwer in Egypte, is het groeien van de gewassen nauwelijks een geloofsproef. De Nijl stijgt en

according to a fairly predictable seasonal pattern. The Egyptian knows it is up to him to put in the “foot work” to irrigate his crops and produce food. It is easy for him to believe that everything works according to the laws of nature and his own hands (and feet) are the tools of his livelihood. From an agricultural perspective, the farmer had a clear advantage in Egypt. A responsible family provider would obviously prefer the “secure” option...that is to establish his home in Egypt, rather than the “risky” Israel alternative.

However, Ramban, Jewish sage from the 13th century wrote:

“...realize that this new land is not like the land of Egypt that can be irrigated from the water channels and reservoirs like a garden of vegetables, but it rather is a land of hills and valleys that gets its water from the rainfall and in no other way. It therefore always requires G-d’s sustaining hand to provide it with rain for it is a very arid land that needs rainfall all of the year. If you abrogate the will of G-d so that He will not sustain it with desirable rains then it becomes a poor land indeed that can be neither planted nor cultivated, and no crops shall grow upon its slopes.”

Israel’s precarious dependence on rain from heaven for its water supply made it harder to fall into the error of believing that they single-handedly were in control of their own livelihood. Instead, they were forced to depend on the Almighty. No matter how proficiently they tilled the fields, if the rains didn’t come from heaven, they would not be able to produce anything. The rain represented יהוה’s response to the spiritual condition of their lives. Thus we read:

Devarim 11:12 “a land for which יהוה your Elohim cares; the eyes of יהוה your Elohim are always on it, from the beginning of the year to the very end of the year.

The rainfall and everything else in Israel is subject to יהוה’s direct supervision in every detail. The purpose of being in the land of Israel is to live in a state of closeness with the Almighty, understanding that in everything we do in this world, we are “partners” with Him. Our efforts can only succeed if they align with His will expressed to us through His Torah. We have already read of a dangerous attitude:

Devarim 8:17 “then you say in your heart, ‘My power and the might of my hand have gained me this wealth.’”

So we have learned that יהוה takes direct control over the rain that falls in the Promised Land. In contrast, in Egypt the water supply from the Nile is basically a

zakt volgens een vrij voorspelbaar seizoengebonden patroon. De Egyptenaar weet dat het aan hem is om daarbij het “voetwerk” te doen om zijn gewassen te irrigeren en voedsel te produceren. Het is gemakkelijk voor hem om te geloven dat alles volgens de wetten van de natuur werkt en zijn eigen handen (en voeten) zijn de gereedschappen van zijn levensonderhoud. Vanuit een landbouwperspectief, had de boer een duidelijk voordeel in Egypte. Een verantwoordelijke gezinsonderhouder zou vanzelfsprekend de “veilige” optie verkiezen ... d.w.z. zich in Egypte vestigen, veeleer dan het “gewaagde” Israël alternatief.

Nochtans, schreef Ramban, een Joodse wijze uit de 13de eeuw:

„... realiseer u dat dit nieuwe land niet als het land Egypte is dat geïrrigeerd kan worden met waterkanalen en reservoirs zoals een tuin van groenten, maar veeleer een land van heuvels en valleien is dat zijn water krijgt van de regenval en op geen andere manier. Het vereist daarom altijd G-ds ondersteunende hand om het van regen te voorzien want het is een zeer dor land dat het hele jaar regenval vergt. Als u de wil van G-d opheft zodat Hij het niet met de wenselijke regens dan zal ondersteunen, wordt het inderdaad een arm land dat noch beplant noch gecultiveerd kan worden, en op zijn hellingen zullen geen gewassen groeien.”

Israël’s precare afhankelijkheid van regen vanuit de hemel voor zijn watervoorziening maakte het moeilijker om in de fout te vallen van te geloven dat zij zonder hulp hun eigen levensonderhoud onder controle hadden. In plaats daarvan, werden zij gedwongen om van de Almachtige afhankelijk te zijn. Geen kwestie van hoe bekwaam zij de velden bewerkten, als de regens niet vanuit de hemel kwamen, zouden zij niet in staat zijn om iets te produceren. De regen vertegenwoordigde יהוה’s reactie op de geestelijke toestand van hun levens. Zo lezen wij:

Devarim 11:12 een land waarvoor יהוה uw Elohim zorgt; de ogen van יהוה uw Elohim zijn er altijd op gericht, van bij het begin van het jaar tot het einde van het jaar.

De regenval en al het andere in Israël zijn in elk detail onderworpen aan יהוה’s directe supervisie. Het doel van in het land van Israël te zijn is te leven in een staat van nabijheid met Almachtige, begrijpend dat in alles wat wij in deze wereld doen, wij “partners” met Hem zijn. Onze inspanningen kunnen slechts slagen als zij zich op Zijn wil richten die door Zijn Thora aan ons wordt uitgedrukt. Wij hebben reeds van een gevaarlijke houding gelezen:

Devarim 8:17 dan zegt u in uw hart: “Mijn macht en de kracht van mijn hand hebben me deze rijkdom opgeleverd.”

Zo hebben wij geleerd dat יהוה directe controle over de regen uitoefent die in het Beloofde Land valt. In tegenstelling, is in Egypte de watervoorziening van de Nijl eigenlijk een con-

constant. Since יהוה controls the rain, this will affect the children of Israel's respect for יהוה and the keeping of His Torah, for their very survival is dependent on rain:

Devarim 11:13 ‘ And it shall be that if you earnestly obey My commandments which I command you today, to love יהוה your Elohim and serve Him with all your heart and with all your soul, 14 then I will give you the rain for your land in its season, the early rain and the latter rain, that you may gather in your grain, your new wine, and your oil. 15 ‘And I will send grass in your fields for your livestock, that you may eat and be filled.’ 16 “Take heed to yourselves, lest your heart be deceived, and you turn aside and serve other gods and worship them, 17 “lest יהוה’s anger be aroused against you, and He shut up the heavens so that there be no rain, and the land yield no produce, and you perish quickly from the good land which יהוה is giving you.

Do you see how יהוה uses the rain as a way to communicate with His people? If they are faithful, He will be pleased with them and send the rain in its season. However, upon their unfaithfulness, He will hold back the rain, thus giving them a sign of His divine displeasure. His intention was to bring about self-examination and repentance at the national level. Note that it was the people as a whole who were blessed or judged. A faithful individual could still find himself in a drought situation if the nation went astray.

Where do you think you'd like to live? If you are looking for a secure lifestyle and would like to be responsible for your own success, Egypt (or this world) will be your choice. If you are striving for a closer relationship with יהוה, then you will long for the land of Israel. . . . not only that, but living in community there with other Torah-keepers.

The Hebrew word for “to rain”, matar (מַטָּר), has a broader meaning. Basically, it can refer to anything that falls from heaven to earth. Rain is the classic example, but the following are also described as descending from heaven:

Bereshith (Genesis) 19:24 Then יהוה rained brimstone and fire on Sodom and Gomorrah, from יהוה out of the heavens.

Shemot (Exodus) 9:18 “Behold, tomorrow about this time I will cause very heavy hail to rain down, such as has not been in Egypt since its founding until now.

Shemot 16:4 Then יהוה said to Moses, “Behold, I will rain bread from heaven for you. And the people shall go out and gather a certain quota every day, that I may test them, whether they will walk in My Torah or not.

stante. Sinds יהוה de regen controleert, zal dit bij de kinderen van Israël de eerbied voor יהוה en het houden van Zijn Thora beïnvloeden, want hun eigenlijke overleving is van regen afhankelijk:

Devarim 11:13 En het zal zijn dat als u ernstig Mijn geboden die ik u vandaag beveel, uitvoert om van יהוה uw Elohim te houden en Hem met heel uw hart en met heel uw ziel te dienen, 14 Ik u dan de regen voor uw land in zijn seizoen zal geven, de vroege regen en de late regen, opdat u uw graan, uw nieuwe wijn, en uw olie kunt inzamelen. 15 En Ik zal gras op uw velden voor uw vee zenden, opdat u kunt eten en verzadigd worden. 16 Let dan op uzelf, opdat uw hart niet wordt bedrogen, en u zich afwendt en andere goden dient en die aanbidt, 17 opdat niet de woede van יהוה tegen u wordt gewekt, en Hij de hemelen sluit zodat er geen regen is, en de land geen opbrengst geeft, en u snel omkomt van het goede land dat יהוה u geeft.

Ziet u hoe יהוה de regen gebruikt als een manier om met Zijn volk te communiceren? Als zij getrouw zijn, zal Hij welgevallen over hen hebben en de regen in zijn seizoen zenden. Nochtans, op hun ontrouw, zal Hij de regen achterhouden, waarbij hen een teken van Zijn goddelijk ongenoegen wordt gegeven. Zijn bedoeling was zelfonderzoek en berouw op nationaal niveau te bewerken. Merk op dat het volk als geheel gezegend of geoordeeld werd. Een gelovig individu kon zich toch nog in een droogtesituatie bevinden als de natie verkeerd ging.

Waar denkt u dat u zou willen leven? Als u zoekt naar een veilige levensstijl en voor uw eigen succes verantwoordelijk zou willen zijn, zal Egypte (of deze wereld) uw keus zijn. Als u naar een inniger relatie met יהוה streeft, dan zal u naar het land Israël verlangen. . . . niet alleen dat, maar daar in gemeenschap met andere Thorabewaarders leven.

Het Hebreeuwse woord voor “regenen”, matar (מַטָּר), heeft een bredere betekenis. Fundamenteel, kan het naar alles wat dat van hemel op aarde valt, verwijzen. Regen is het klassieke voorbeeld, maar het volgende wordt ook beschreven als dalend vanuit hemel:

Bereshith (Genesis) 19:24 Toen regende יהוה zwavel en vuur op Sodom en Gomorrah, vanuit יהוה uit de hemelen.

Shemot (Exodus) 9:18 Zie, morgen rond deze tijd zal ik zeer zware hagel doen (neer)regenen, zoals in Egypte niet geweest is sinds zijn oprichting tot nu toe.

Shemot 16:4 Toen zei יהוה tot Mozes: “Zie, Ik zal voor u brood vanuit de hemel regenen. En het volk zal elke dag uitgaan en een bepaalde quota verzamelen, opdat Ik hen kan testen, of zij al dan niet in Mijn Thora zullen wandelen.

When man contemplates His Creator, there may seem to be an unbridgeable gap between heaven and earth. In Israel, where life depends upon rain, you had no choice but to look up. Rain, manna, and punishments that fall from above are proof that something from heaven can come down to earth:

John 6:38 “For I have come down from heaven, not to do My own will, but the will of Him who sent Me.

John 3:13 “No one has ascended to heaven but He who came down from heaven, that is, the Son of Man who is in heaven.

John 8:23 And He said to them, “You are from beneath; I am from above. You are of this world; I am not of this world.”

In John, Yeshua also connects Himself to the manna that “fell from heaven”:

John 6:33 “For the bread of Yah is He who comes down from heaven and gives life to the world.”

Unfortunately, we have another connection here on earth with something that has come down to us from heaven:

Isaiah 14:12 “How you are fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! How you are cut down to the ground, You who weakened the nations!

Prophetically, after the 1,000 year millennium, we are told that it is fire from heaven that will defeat hasatan and those who side with him:

Revelation 20:9 They went up on the breadth of the earth and surrounded the camp of the saints and the beloved city. And fire came down from Yah out of heaven and devoured them.

Then eternity ushers in something else from heaven above:

Revelation 21:2 Then I, John, saw the holy city, New Jerusalem, coming down out of heaven from Yah, prepared as a bride adorned for her husband.

Just one more thing heregoing back to rivers. Israel does have the River Jordan. It was not able to be used in the same way as the Nile, however. Because it is located hundreds of feet below sea level, they could not dig ditches to their fields for irrigation. Today, as a result of their own strength, the Israeli's have been able to “solve” their water problem by pumping up the water from the Sea of Galilee. Is it possible that there will come a day in the future when once more Israel will be forced “to look up” for their

Wanneer de mens over Zijn Schepper nadenkt, kan er tussen hemel en aarde een onoverbrugbaar kloof lijken te zijn. In Israël, waar het leven van regen afhangt, had u geen keus dan omhoog te kijken. Regen, manna, en de straffen die van hierboven neerkomen zijn een bewijs dat iets van hemel op aarde kan neerkomen:

Joh. 6:38 Want Ik ben neergedaald uit de hemel, niet om Mijn wil te doen, maar de wil van Hem die me stuurde.

Joh. 3:13 Niemand is naar de hemel opgestegen maar Hij die uit de hemel neerdaalde, d.w.z. de Zoon van de Mens die in hemel is.

Joh. 8:23 En Hij zei tot hen: “U bent van beneden; Ik ben van boven. U bent van deze wereld; Ik ben niet van deze wereld.”

In Johannes, verbindt Yeshua zich ook aan het manna dat “vanuit de hemel viel”:

Joh. 6:33 Want het brood van Yah is Hij die neerkomt uit de hemel en leven aan de wereld geeft.

Jammer genoeg, hebben wij hier op aarde een andere verbinding met iets dat vanuit de hemel op ons is neergekomen:

Jes. 14:12 Hoe bent u vanuit de hemel gevallen, O Lucifer, zoon van de ochtend! Hoe bent u tot op de grond neer gehouwen, u die de naties verzwakte!

Profetisch wordt ons verteld dat, na het 1.000 jarig rijk, het vuur vanuit de hemel is dat hasatan en hen die aan zijn kant zijn zal verslaan:

Opb. 20:9 Zij kwamen op over de breedte van de aarde en omringden het kamp van de heiligen en de geliefde stad. En vuur kwam neer vanuit Yah uit de hemel en verslond hen.

Dan leidt de eeuwigheid iets anders in vanuit de hemel hierboven:

Opb. 21:2 Toen zag ik, Johannes, de heilige stad, het Nieuw Jeruzalem, neerkomend uit de hemel vanuit Yah, als een bruid klaargemaakt die voor haar echtgenoot versierd is.

Nog één ding hier....teruggaand naar de rivieren. Israël heeft de Jordaan Rivier. Die kon echter niet op dezelfde manier als de Nijl worden gebruikt. Omdat die meters onder zeeniveau ligt, konden zij geen sloten naar hun velden graven voor irrigatie. Vandaag, als gevolg van hun eigen sterkte, hebben de Israëliërs hun waterprobleem kunnen “oplossen” door het water van het Meer van Galilea op te pompen. Is het mogelijk dat er in de toekomst een dag zal komen dat Israël voor haar onderhoud nog eens zal worden gedwongen “om omhoog te

sustenance? The Bible teaches that then the deserts will be blooming due to abundant water:

Isaiah 35:1 *The wilderness and the waste-land shall be glad for them, And the desert shall rejoice and blossom as the rose; 2 It shall blossom abundantly and rejoice, Even with joy and singing. The glory of Lebanon shall be given to it, The excellence of Carmel and Sharon. They shall see the glory of יהוה , The excellency of our Elohim.... For waters shall burst forth in the wilderness, and streams in the desert.*

I'll leave you with this:

Luke 21:28 *“Now when these things begin to happen, look up and lift up your heads, because your redemption draws near.”*

Shabbat Shalom!
Ardelle

kijken”? De bijbel onderwijst dat dan de woestijnen zullen bloeien wegens het overvloedige water:

Jes. 35:1 *De wildernis en de woestijn zullen voor hen blij zijn, en de woestijn zal zich verheugen en als de roos tot bloei komen; 2 ze zal overvloedig tot bloei komen en zich verheugen, zelfs met vreugde en zang. De glorie van Libanon zal eraan gegeven worden, de voortreffelijkheid van Carmel en Sharon. Zij zullen de glorie van יהוה zien, de excellentie van onze Elohim.... Want wateren zullen uitbarsten in de wildernis, en stromen in de woestijn.*

Ik zal u met dit achter laten:

Luc. 21:28 *Nu, wanneer deze dingen beginnen te gebeuren, kijkt omhoog en heft uw hoofden op, omdat uw verlossing nadert.*

Shabbat Shalom!
Ardelle